

indtil videre, og Lovbestemmelsen af 1844 er, om jeg ikke feiler, een og den samme for begge disse to Landsdele, med den udtryffelige Indskrænkning, at den kun skulde gjælde til Udgangen af 1848. Dertil kommer, at naar Remissionen ikke bliver ved at bestaae for Danmark, saa ere naturligtvis de Skibe, som ere udgaaede fra Flensborg og have udloset den oversøiske Ladning paa et danst Goldsted; berøvede Afgang til Remission, og det er det, man ikke har villet give Anledning til; thi naar de have udrustet Skibe paa en saadan Expedition, saa skulde de ogsaa være sikke paa at faae denne Remission.

**Tscherning:** Jeg skal egentlig kun bemærke, at min ærede Ven er noget kort for Hovedet, naar han vil have Remissionen ophavet paa Søndag. Naar han kan lade den være fra nu af til Søndag, saa kunde han dog ogsaa gjøre os den Tjeneste, at lade den være to Aar endnu. Jeg troer, at den hele Sag er af et æret Medlem fra Storeheddinge, hvis impartialt Standpunkt i Handelsfaget jeg erkjender, bragt paa et Gebeet, hvor den under denne Deel af Behandlingen ikke hører hjemme, og dersom vi kunne forenes om at lade denne Sag, som i sig selv er langt mindre vigtig for Handelen end man troer, og derimod langt vigtigere for mange conventiønelle Forhold, gaae sin skjæve Gang, saaledes som den er kommen her ind, saa troer jeg, at det vilde være meget heldigt.

**Jagd:** Jeg skal kun tillade mig nogle aldeles korte Bemærkninger med Hensyn til den Anskuelse, som er udtalt, om at ethvert Tab i Statsindtægterne i disse Krigsfaarsaar skulde være særdeles betænkeligt. Jeg troer, at vi meget mere maae see hen paa den nationale Velstand end netop paa de for Dieblilket reglementerede Statsindtægter; thi naar først Nationalvelstanden er tilstede, saa bliver det ikke vanskeligt ogsaa at forøge Statsindtægterne, og jeg troer, at enhver Begunstigelse, om hvilken man med Rette kan formode, at den vil fremme Nationens Velstand, den maae vi ogsaa ansee for at være paa sin rette Plads. Thi vi maae vel skjælnie mellem saadanne Begunstigelser, der kunne betragtes som reent personlige, og de, som yde en vis In-

dustri eller Erhvervsstille, og desuden, da Remissionsanordningen netop har til Hensigt at understøtte Handelen paa de oversøiske Lande, netop derfor troer jeg, at man ikke maa være altfor sparsom i den Understøttelse, Staten giver. Vi kunne i den Retning see hen til andre Lande, som kunne tjene os til Forbillede, hvor man vil see, at Staten ikke har taget i Betænkning med stor Opoffrelse at understøtte og aabne nye Handelsveje.

**Barfoed:** Til hvad der fra forskjellige Sider er bemærket mod den Uttring af det ærede Medlem fra Storeheddinge (Hoffmeyer), som gik ud paa, at Loven gjerne kunde hæves for Danmark og bestaae for Slesvig, maa jeg tillade mig den Bemærkning, at her sidde vi og give Love ifølge Danmarks Riges Grundlov. Enhver Lov, som vi her give, den give vi for Danmarks Rige, og Danmarks Rige gaaer til Eideren; altsaa, naar Loven er given for det øvrige Danmark, saa er den ogsaa given for Slesvig. (Nei! Nei! Jo! Jo!)

**Monrad:** Ja, maaffee de enkelte Udtryk i den sidste ærede Talers Foredrag ikke ere saa aldeles rigtige, men det troer jeg vist er aldeles rigtigt, at vi i vore Raadslagninger her baade bør tage Hensyn til Slesvigs Forhold og ogsaa ville gjøre det. (Ja!)

Da ingen Flere begjærede Ordet, var 3die Behandling saaledes sluttet, og man skred da til Afstemning, hvorved Lovforslaget, saaledes som det var vedtaget ved 3die Behandling i Landsthinget (see Landsthingstidenden Nr. 82, 1ste Spalte) vedtoges med 63 mod 2 Stemmer.

Derpaa gik man over til 3die Behandling af „Udkast til Lov, der forandrer Valglovens § 42“, hvortil intet Endringsforslag var stillet. Ingen begjærede Ordet og 3die Behandling var saaledes strax sluttet.

Man skred derefter til Afstemning, hvorved Lovudkastet, saaledes som det var vedtaget ved 3die Behandling i Landsthinget (see Landsthingstidenden Nr. 33 Side 512—13) vedtoges eenstemmig med 61 Stemmer.

Derpaa gik man over til 3die Behandling af „Udkast til Lov angaaende Forandringer i de gjældende Bestemmelser om Afgang af Harkorn for Grundstykker, som indtages til Hoved-